

EUROPESE
COMMISSIE

HOGE VERTEGENWOORDIGER VAN DE
EUROPESE UNIE VOOR BUITENLANDSE
ZAKEN EN VEILIGHEIDSBELEID

Brussel, 16.2.2012
JOIN(2012) 1 final

2012/0028 (NLE)

Gezamenlijk voorstel voor een

BESLUIT VAN DE RAAD

**betreffende de toetreding van de Europese Unie tot het Verdrag van Vriendschap en
Samenwerking in Zuidoost-Azië**

TOELICHTING

Het Verdrag van Vriendschap en Samenwerking in Zuidoost-Azië werd op 24 februari 1976 ondertekend door de Republiek Indonesië, Maleisië, de Republiek der Filippijnen, de Republiek Singapore en het Koninkrijk Thailand. Het verdrag werd gewijzigd per protocol op 15 december 1987 en een tweede maal op 25 juli 1998. Door deze protocollen werd het verdrag onder meer opengesteld voor andere landen buiten Zuidoost-Azië. Vandaag zijn de Hoge Verdragsluitende Partijen (de ondertekenende landen): het Sultanaat Brunei Darussalam, het Koninkrijk Cambodja, de Republiek Indonesië, de Democratische Volksrepubliek Laos, Maleisië, de Unie van Myanmar, de Republiek der Filippijnen, de Republiek Singapore, het Koninkrijk Thailand, de Socialistische Republiek Vietnam, Papoea-Nieuw-Guinea, de Volksrepubliek China, de Republiek India, Japan, de Islamitische Republiek Pakistan, de Republiek Korea, de Russische Federatie, Nieuw-Zeeland, Mongolië, het Gemenebest Australië, de Franse Republiek, de Democratische Republiek Oost-Timor, de Volksrepubliek Bangladesh, de Democratische Socialistische Republiek Sri Lanka, de Democratische Volksrepubliek Korea, de Verenigde Staten van Amerika, de Republiek Turkije en Canada.

Het Verdrag van Vriendschap en Samenwerking in Zuidoost-Azië heeft tot doel de vrede, stabiliteit en samenwerking in de regio te bevorderen. Hiertoe roept het verdrag op tot vreedzame beslechting van geschillen, de bewaring van de vrede, de voorkoming van conflicten en de versterking van de veiligheid in Zuidoost-Azië. Het verdrag stelt mechanismen in voor verzoening en bemiddeling bij geschillen. Het verdrag bepaalt dat de verdragsluitende partijen niet met geweld mogen dreigen en geen geweld mogen gebruiken. Voorts voorziet het Verdrag van Vriendschap en Samenwerking in Zuidoost-Azië in betere samenwerking op economisch, handels, sociaal, technisch en wetenschappelijk gebied, alsook in een versnelde economische groei in de regio door een groter gebruik van de landbouw en industrie in de landen van Zuidoost-Azië, de uitbreiding van de handel en de verbetering van de economische infrastructuur. Het verdrag bepleit de goedkeuring van regionale strategieën voor economische ontwikkeling en wederzijdse bijstand, alsook het handhaven van contacten en overleg over internationale en regionale kwesties.

De Raad machtigde op zijn 2768e vergadering van 4 en 5 december 2006 het voorzitterschap en de Commissie om te onderhandelen over de toetreding van de Europese Unie en de Europese Gemeenschap tot het verdrag.

Per brief van 7 december 2006 stelden de Europese Unie en de Europese Gemeenschap Cambodja, in zijn hoedanigheid van ASEAN-coördinator voor de betrekkingen met de EU, in kennis van hun besluit om toetreding tot het Verdrag van Vriendschap en Samenwerking in Zuidoost-Azië te verzoeken. Overeenkomstig het onderhandelingsmandaat en de onderhandelingsrichtsnoeren voor de toetreding van de EU en de EG tot het verdrag, maakten de EU en de EG in een brief melding van de volgende gemeenschappelijke afspraken. Het verdrag dient te worden geïnterpreteerd overeenkomstig de beginselen van het Handvest van de Verenigde Naties en mag de rechten en plichten die daaruit voortvloeien, niet aantasten. Voorts doet de toetreding van de EU en de EG tot het verdrag geen afbreuk aan de rechten en plichten van de EU en de EG uit hoofde van andere bilaterale en multilaterale overeenkomsten, en evenmin aan de wetgeving van de EU en de EG. De toetreding heeft geen gevolgen voor het vermogen van de EU en de EG samenwerking na te streven binnen internationale fora. Bovendien is het verdrag niet van toepassing noch heeft het effect op de betrekkingen van de EU en de EG met andere staten dan de staten die partij zijn bij het verdrag.

Op de ministeriële vergadering tussen de ASEAN¹ en de EU van 28 mei 2009 in Phnom Penh werden twee verklaringen over het Verdrag van Vriendschap en Samenwerking in Zuidoost-Azië afgegeven: i) de verklaring inzake de toetreding tot het Verdrag van Vriendschap en Samenwerking in Zuidoost-Azië door de Europese Unie en de Europese Gemeenschap, waarin de EU en de EG uiting gaven aan hun bedoeling om tot het verdrag toe te treden op basis van het verzoek tot toetreding van 7 december 2006, na inwerkingtreding van het derde protocol, en ii) de verklaring van instemming met de toetreding tot het Verdrag van Vriendschap en Samenwerking in Zuidoost-Azië door de Europese Unie en de Europese Gemeenschap, waarin de toenmalige voorzitter van ASEAN, Thailand, namens de regeringen van alle lidstaten van de ASEAN verklaarde in te stemmen met de toetreding van de Europese Unie en de Europese Gemeenschap, op voorwaarde van inwerkingtreding van het derde protocol.

Op 23 juli 2010 ondertekenden de ministers van Buitenlandse Zaken van de ondertekenende landen van het Verdrag van Vriendschap en Samenwerking in Zuidoost-Azië het derde protocol tot wijziging van het Verdrag van Vriendschap en Samenwerking in Zuidoost-Azië. Het derde protocol bepaalt dat het verdrag open staat voor toetreding door regionale organisaties waarvan de leden uitsluitend soevereine staten zijn. Het derde protocol zal in werking treden zodra het laatste ratificatie-instrument door de Hoge Verdragsluitende Partijen is nedergelegd bij het ASEAN-secretariaat. Tot dusver (januari 2012) hebben twintig ondertekenende landen het derde protocol geratificeerd. De andere acht ondertekenende landen hebben de EU verzekerd dat zij hun interne ratificatieprocedures zouden kunnen afsluiten in de loop van februari/maart 2012.

Zodra het derde protocol in werking is getreden, moet de EU, die de EG heeft vervangen en opgevolgd, tot het Verdrag van Vriendschap en Samenwerking in Zuidoost-Azië toetreden.

De toetreding tot het Verdrag van Vriendschap en Samenwerking in Zuidoost-Azië is gebaseerd op de ontwikkeling van betrekkingen met regionale organisaties die de beginselen delen waarnaar in artikel 21, lid 1, VEU wordt verwezen in het kader van het GBVB-beleid en niet-GBVB-beleid (ontwikkelingssamenwerking, alsook economische, financiële en technische samenwerking, de artikelen 209 en 212 VWEU).

De toetreding tot het Verdrag van Vriendschap en Samenwerking in Zuidoost-Azië zal de doelstellingen van de EU ten goede komen, met name in verband met het bewaren van de vrede, de preventie van conflicten en de versterking van de veiligheid in Zuidoost-Azië. Voorts zal de duurzame economische, sociale en ecologische ontwikkeling van de ontwikkelingslanden in de regio erdoor bevorderd worden.

De toetreding van de EU tot het Verdrag van Vriendschap en Samenwerking in Zuidoost-Azië zal, mits het derde protocol in werking is getreden, van kracht worden op de dag waarop het instrument van toetreding tot het Verdrag van Vriendschap en Samenwerking in Zuidoost-Azië wordt nedergelegd.

De ondertekening en de nederlegging van het instrument van toetreding moeten plaatsvinden naar aanleiding van de ministeriële vergadering tussen de ASEAN en de EU die is gepland voor 27 april 2012 in Brunei-Darussalam en waaraan alle ministers van Buitenlandse Zaken van de EU en de ASEAN-lidstaten zullen deelnemen.

¹ De lidstaten van de Associatie van Zuidoost-Aziatische staten, of ASEAN, zijn het Sultanaat Brunei-Darussalam, het Koninkrijk Cambodja, de Republiek Indonesië, de Democratische Volksrepubliek Laos, Maleisië, de Unie van Myanmar, de Republiek der Filippijnen, de Republiek Singapore, het Koninkrijk Thailand en de Socialistische Republiek Vietnam.

Gezamenlijk voorstel voor een

BESLUIT VAN DE RAAD

betreffende de toetreding van de Europese Unie tot het Verdrag van Vriendschap en Samenwerking in Zuidoost-Azië

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU) en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), en met name artikel 37 VEU en de artikelen 209 en 211 VWEU, in samenhang met artikel 31, lid 1, VEU, en artikel 218, lid 6, onder a), en lid 8, tweede alinea, VWEU,

Gezien het gezamenlijke voorstel van de Europese Commissie en de Hoge Vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid,

Gezien de goedkeuring door het Europees Parlement,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Het Verdrag van Vriendschap en Samenwerking in Zuidoost-Azië werd op 24 februari 1976 ondertekend door de Republiek Indonesië, Maleisië, de Republiek der Filippijnen, de Republiek Singapore en het Koninkrijk Thailand. Vandaag zijn de Hoge Verdragsluitende Partijen bij het verdrag: het Sultanaat Brunei Darussalam, het Koninkrijk Cambodja, de Republiek Indonesië, de Democratische Volksrepubliek Laos, Maleisië, de Unie van Myanmar, de Republiek der Filippijnen, de Republiek Singapore, het Koninkrijk Thailand, de Socialistische Republiek Vietnam, Papoea-Nieuw-Guinea, de Volksrepubliek China, de Republiek India, Japan, de Islamitische Republiek Pakistan, de Republiek Korea, de Russische Federatie, Nieuw-Zeeland, Mongolië, het Gemenebest Australië, de Franse Republiek, de Democratische Republiek Oost-Timor, de Volksrepubliek Bangladesh, de Democratische Socialistische Republiek Sri Lanka, de Democratische Volksrepubliek Korea, de Verenigde Staten van Amerika, de Republiek Turkije en Canada.
- (2) Het Verdrag van Vriendschap en Samenwerking in Zuidoost-Azië heeft tot doel de vrede, stabiliteit en samenwerking in de regio te bevorderen. Hiertoe roept het verdrag op tot een vreedzame beslechting van geschillen, de bewaring van de vrede, de voorkoming van conflicten en de versterking van de veiligheid in Zuidoost-Azië. De regels en beginselen die in het Verdrag van Vriendschap en Samenwerking in Zuidoost-Azië worden uiteengezet, beantwoorden daarmee aan de doelstellingen van het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid van de Unie.
- (3) Voorts voorziet het Verdrag van Vriendschap en Samenwerking in Zuidoost-Azië in betere samenwerking op economisch, handels, sociaal, technisch en wetenschappelijk gebied, alsook in een versnelde economische groei in de regio door een intensiever

gebruik van de landbouw en industrie in de landen van Zuidoost-Azië, de uitbreiding van de handel en de verbetering van de economische infrastructuur. Het verdrag bevordert hiermee de samenwerking met de ontwikkelingslanden uit dat gebied, alsook de economische, financiële en technische samenwerking met andere landen dan ontwikkelingslanden.

- (4) De Raad machtigde op zijn 2768e vergadering van 4 en 5 december 2006 het voorzitterschap en de Commissie om te onderhandelen over de toetreding van de Europese Unie en de Europese Gemeenschap tot het verdrag.
- (5) Per brief van 7 december 2006 stelden de Europese Unie en de Europese Gemeenschap Cambodja, in zijn hoedanigheid van ASEAN-coördinator voor de betrekkingen met de EU, in kennis van hun besluit om toetreding tot het Verdrag van Vriendschap en Samenwerking in Zuidoost-Azië te verzoeken, onder voorbehoud van de in de brief vermelde regelingen.
- (6) Op 28 mei 2009 verklaarde Thailand, op dat ogenblik voorzitter van de ASEAN, namens de regeringen van alle landen in Zuidoost-Azië in te stemmen met de toetreding van de Europese Unie en de Europese Gemeenschap tot het verdrag, op voorwaarde van inwerkingtreding van het derde protocol bij het Verdrag van Vriendschap en Samenwerking in Zuidoost-Azië.
- (7) Op 23 juli 2010 werd het derde protocol bij het Verdrag van Vriendschap en Samenwerking in Zuidoost-Azië ondertekend, waardoor de toetreding van regionale organisaties tot dit verdrag mogelijk werd. Na voltooiing van de ratificatieprocedure is het derde protocol in werking getreden op xx.xx.2012.
- (8) De Europese Unie moet bijgevolg toetreden tot het Verdrag van Vriendschap en Samenwerking in Zuidoost-Azië,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

De toetreding van de Europese Unie tot het Verdrag van Vriendschap en Samenwerking in Zuidoost-Azië wordt hierbij namens de Unie goedgekeurd.

De tekst van het Verdrag van Vriendschap en Samenwerking in Zuidoost-Azië en de drie protocollen tot wijziging ervan, alsook het toetredingsinstrument voor de toetreding van de Europese Unie tot het Verdrag van Vriendschap en Samenwerking in Zuidoost-Azië worden aan dit besluit gehecht.

Artikel 2

Het toetredingsinstrument voor de toetreding van de Europese Unie tot het Verdrag van Vriendschap en Samenwerking in Zuidoost-Azië wordt namens de Europese Unie door de Hoge Vertegenwoordiger ondertekend en nedergelegd, in haar hoedanigheid van Hoge Vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid en vicevoorzitter van de Commissie.

Artikel 3

Dit besluit treedt in werking op de dag waarop het wordt vastgesteld.

Gedaan te Brussel, op

Voor de Raad
De voorzitter

BIJLAGE

Verdrag van Vriendschap en Samenwerking in Zuidoost-Azië Indonesië, 24 februari 1976

De Hoge Verdragsluitende Partijen:

IN HET BEWUSTZIJN van de bestaande historische, geografische en culturele banden tussen hun volkeren;

VASTBESLOTEN om de regionale vrede en stabiliteit te bevorderen door respect voor het recht en de rechtsstaat en een sterkere regionale weerbaarheid in hun onderlinge betrekkingen;

IN HET VERLANGEN vrede, vriendschap en wederzijdse samenwerking in zaken die Zuidoost-Azië aangaan, te bevorderen, in de geest en volgens de beginselen van het Handvest van de Verenigde Naties, de tien beginselen die zijn goedgekeurd op de Azië-Afrika-conferentie in Bandung van 25 april 1955, de verklaring van de Associatie van Zuidoost-Aziatische staten, ondertekend te Bangkok op 8 augustus 1967, en de verklaring ondertekend te Kuala Lumpur op 27 november 1971;

ERVAN OVERTUIGD dat de beslechting van geschillen of disputen tussen hun landen moet worden geregeld door rationele, doeltreffende en voldoende flexibele procedures, met vermindering van negatieve attitudes die de samenwerking kunnen bedreigen of verhinderen;

GELOVEND dat alle vredelievende landen moeten samenwerken, zowel binnen als buiten Zuidoost-Azië, voor de bevordering van de wereldvrede, voor stabiliteit en harmonie;

KOMEN PLECHTIG OVEREEN een Verdrag van Vriendschap en Samenwerking te sluiten, als volgt: ..

1.1.1.1. HOOFDSTUK I: DOEL EN BEGINSELEN

Artikel 1

Dit verdrag heeft tot doel blijvende vrede, vriendschap en samenwerking tussen hun volkeren te bevorderen en zodoende bij te dragen tot hun sterkte, solidariteit en nauwere banden.

Artikel 2

In hun onderlinge betrekkingen worden de Hoge Verdragsluitende Partijen geleid door de volgende fundamentele beginselen:

- a. wederzijds respect voor de onafhankelijkheid, soevereiniteit, gelijkwaardigheid, territoriale integriteit en nationale identiteit van alle staten;
- b. het recht van elke staat op een nationaal bestaan zonder bemoeienissen, subversie of

dwang van buitenaf;

c. niet-inmenging in de binnenlandse aangelegenheden van een ander land;

d. beslechting van geschillen of disputen met vreedzame middelen;

e. afzien van de dreiging met en gebruik van geweld;

f. doeltreffende onderlinge samenwerking.

1.1.1.2. HOOFDSTUK II: VRIENDSCHAP

Artikel 3

Voor het bereiken van de doelstellingen van dit verdrag streven de Hoge Verdragsluitende Partijen naar de ontwikkeling en versterking van de traditionele, culturele en historische vriendschapsbanden, goede nabuurschap en samenwerking onder elkaar en vervullen zij in goede trouw de verplichtingen uit hoofde van dit verdrag. Teneinde een nauwere onderlinge verstandhouding te bevorderen, moedigen de Hoge Verdragsluitende Partijen contacten en sociaal verkeer tussen hun volkeren aan, en vergemakkelijken zij deze.

1.1.1.3. HOOFDSTUK III: SAMENWERKING

Artikel 4

De Hoge Verdragsluitende Partijen bevorderen actieve samenwerking op economisch, sociaal, wetenschappelijk en administratief gebied, alsook op het punt van gezamenlijke idealen en verlangens op het gebied van internationale vrede en stabiliteit in de regio en alle andere aangelegenheden van gemeenschappelijk belang.

Artikel 5

Met het oog op artikel 4 getroosten de Hoge Verdragsluitende Partijen zich maximale inspanningen, zowel multilateraal als bilateraal, op basis van gelijkwaardigheid, non-discriminatie en wederzijds voordeel.

Artikel 6

De Hoge Verdragsluitende Partijen werken samen voor versnelde economische groei in de regio met het oog op een sterkere basis voor een welvarende en vreedvolle gemeenschap van volkeren in Zuidoost-Azië. Tot dit doel bevorderen zij de uitbreiding van hun landbouw en industrie, de expansie van hun handel en de verbetering van hun economische infrastructuur voor het wederzijdse welzijn van hun volkeren. In dit verband onderzoeken zij verder alle mogelijkheden voor nauwe en voordeelbrengende samenwerking met andere staten, alsook internationale en regionale organisaties buiten de regio.

Artikel 7

De Hoge Verdragsluitende Partijen voeren hun economische samenwerking op met het oog op het verwezenlijken van sociale rechtvaardigheid en een hogere levensstandaard van de volkeren in de regio. Tot dit doel keuren zij passende regionale strategieën goed voor economische ontwikkeling en wederzijdse bijstand.

Artikel 8

De Hoge Verdragsluitende Partijen streven naar zeer nauwe samenwerking op de grootst mogelijke schaal en verstrekken elkaar wederzijdse bijstand in de vorm van opleiding en onderzoeksfaciliteiten op sociaal, cultureel, technisch, wetenschappelijk en administratief vlak.

Artikel 9

De Hoge Verdragsluitende Partijen streven naar samenwerking voor de bevordering van de vrede, harmonie en stabiliteit in de regio. Daartoe onderhouden de Hoge Verdragsluitende Partijen regelmatig contact en plegen zij geregeld overleg met elkaar over internationale en regionale kwesties teneinde hun acties en beleid op elkaar af te stemmen.

Artikel 10

Een Hoge Verdragsluitende Partij neemt op generlei wijze deel aan enige activiteit die een bedreiging is voor de politieke en economische stabiliteit, soevereiniteit of territoriale integriteit van een andere Hoge Verdragsluitende Partij.

Artikel 11

De Hoge Verdragsluitende Partijen streven naar versterking van hun respectieve nationale weerbaarheid op politiek, economisch, sociaal-cultureel en veiligheidsgebied, overeenkomstig hun respectieve idealen en aspiraties, vrij van externe inmenging en interne gezagsondermijnende activiteiten, teneinde hun respectieve nationale identiteit te vrijwaren.

Artikel 12

In hun streven naar regionale welvaart en veiligheid trachten de Hoge Verdragsluitende Partijen op alle gebieden samen te werken voor de bevordering van regionale weerbaarheid, gebaseerd op de beginselen van zelfvertrouwen, zelfredzaamheid, wederzijds respect, samenwerking en solidariteit, die de basis vormen voor een sterke en duurzame gemeenschap van landen in Zuidoost-Azië.

1.1.1.4. HOOFDSTUK IV: VREEDZAME BESLECHTING VAN GESCHILLEN

Artikel 13

De Hoge Verdragsluitende Partijen zijn vastbesloten en te goeder trouw om geen

geschillen te doen ontstaan. Mochten er toch geschillen ontstaan die hen direct aangaan, meer bepaald geschillen die de regionale vrede en harmonie kunnen verstoren, nemen de Hoge Verdragsluitende Partijen niet hun toevlucht tot het dreigen met of gebruiken van geweld, maar beslechten zij dergelijke geschillen te allen tijde door vriendschappelijke onderhandelingen.

Artikel 14

Voor het beslechten van geschillen door regionale procedures richten de Hoge Verdragsluitende Partijen als permanent orgaan een hoge raad op die bestaat uit een vertegenwoordiger op ministerieel niveau van elke Hoge Verdragsluitende Partij en die tot taak heeft kennis te nemen van bestaande geschillen of situaties die de regionale vrede en harmonie kunnen verstoren.

Artikel 15

Indien directe onderhandelingen niet tot een oplossing leiden, neemt de hoge raad kennis van het geschil of de situatie en beveelt de betrokken partijen passende middelen aan tot beslechting, zoals goede diensten, bemiddeling, onderzoek of verzoening. De hoge raad kan echter zijn goede diensten aanbieden, of na akkoord van de betrokken partijen zichzelf instellen als een comité ter bemiddeling, onderzoek of verzoening. Indien dit noodzakelijk wordt geacht, beveelt de hoge raad passende maatregelen aan ter voorkoming van een verslechtering van het geschil of de situatie.

Artikel 16

De vorenstaande bepaling van dit hoofdstuk is niet van toepassing op een geschil indien niet alle betrokken partijen het daarover eens zijn. Dit neemt echter niet weg dat de andere niet bij het geschil betrokken Hoge Verdragsluitende Partijen alle mogelijke bijstand voor de beslechting van het geschil kunnen aanbieden. De bij een geschil betrokken partijen moeten dergelijke aanbiedingen van bijstand welwillend bejegenen.

Artikel 17

Geen enkele bepaling van dit verdrag staat in de weg dat een beroep wordt gedaan op de wijzen van geschillenbeslechting die zijn bedoeld in artikel 33, lid 1, van het Handvest van de Verenigde Naties. De Hoge Verdragsluitende Partijen die betrokken zijn bij een geschil, moet worden aanbevolen initiatieven te nemen om het geschil op vriendschappelijke wijze op te lossen, alvorens een beroep te doen op andere procedures waarin het Handvest van de Verenigde Naties voorziet.

1.1.1.5. HOOFDSTUK V: Algemene bepaling

Artikel 18

Dit verdrag wordt ondertekend door de Republiek Indonesië, Maleisië, de Republiek der Filippijnen, de Republiek Singapore en het Koninkrijk Thailand. Het wordt geratificeerd overeenkomstig de constitutionele procedures van elk ondertekenend land. Het staat open voor toetreding door andere landen in Zuidoost-Azië.

Artikel 19

Dit verdrag treedt in werking op de datum waarop het vijfde ratificatie-instrument wordt nedergelegd bij de regeringen van de ondertekenende landen die als depositarissen van het verdrag zijn aangewezen en van de instrumenten voor ratificatie of toetreding.

Artikel 20

Dit verdrag wordt opgesteld in de officiële talen van de Hoge Verdragsluitende Partijen, alle talen zijnde gelijkelijk authentiek. Er wordt een overeengekomen gemeenschappelijke Engelse vertaling van de teksten opgesteld. Elke verschillende interpretatie van de gemeenschappelijke tekst zal worden opgelost door onderhandelingen.

TEN BEWIJZE WAARVAN de Hoge Verdragsluitende Partijen het verdrag hebben ondertekend en van hun zegel hebben voorzien.

GEDAAN te Denpasar, Bali, op vierentwintig februari van het jaar negentienhonderd zesenzeventig.

**Protocol tot wijziging van het Verdrag van Vriendschap en Samenwerking in
Zuidoost-Azië
Manilla, Filippijnen, 15 december 1987**

De Regering van Brunei Darussalam
De Regering van de Republiek Indonesië
De Regering van Maleisië
De Regering van de Republiek der Filippijnen
De Regering van de Republiek Singapore
De Regering van het Koninkrijk Thailand

VERLANGEND de samenwerking met alle vredelievende landen verder te bevorderen, zowel binnen als buiten Zuidoost-Azië, en meer bepaald met de nabuurlanden in de regio Zuidoost-Azië,

OVERWEGEND punt 5 van de preambule van het Verdrag van Vriendschap en Samenwerking in Zuidoost-Azië, gedaan te Denpasar, Bali, op 24 februari 1976 (hierna “het Verdrag van Vriendschap” genoemd), waarin erop wordt gewezen dat alle vredelievende landen moeten samenwerken, zowel binnen als buiten Zuidoost-Azië, voor de bevordering van de wereldvrede, voor stabiliteit en harmonie,

KOMEN HIERBIJ HET VOLGENDE OVEREEN:

Artikel 1

Artikel 18 van het Verdrag van Vriendschap wordt als volgt gewijzigd:

“Dit verdrag wordt ondertekend door de Republiek Indonesië, Maleisië, de Republiek der Filippijnen, de Republiek Singapore en het Koninkrijk Thailand. Het wordt geratificeerd overeenkomstig de constitutionele procedures van elk ondertekenend land.

Het staat open voor toetreding door andere landen in Zuidoost-Azië.

Landen buiten Zuidoost-Azië kunnen ook tot dit verdrag toetreden na toestemming van alle landen in Zuidoost-Azië die dit verdrag hebben ondertekend en van Brunei Darussalam.”

Artikel 2

Artikel 14 van het Verdrag van Vriendschap wordt als volgt gewijzigd:

“Voor het beslechten van geschillen door regionale procedures richten de Hoge Verdragsluitende Partijen als permanent orgaan een hoge raad op die bestaat uit een

vertegenwoordiger op ministerieel niveau van elke Hoge Verdragsluitende Partij en die tot taak heeft kennis te nemen van bestaande geschillen of situaties die de regionale vrede en harmonie kunnen verstoren.

Dit artikel is echter slechts dan van toepassing op een land buiten Zuidoost-Azië dat tot het verdrag is toegetreden, indien dit land rechtstreeks is betrokken bij het geschil dat door regionale procedures moet worden beslecht.”

Artikel 3

Dit protocol dient te worden geratificeerd en wordt van kracht op de datum waarop het laatste ratificatie-instrument door de Hoge Verdragsluitende Partijen is nedergelegd.

GEDAAN te Manilla, op vijftien december van het jaar negentienhonderd zevenentachtig.

**Tweede Protocol tot wijziging van het Verdrag van Vriendschap en Samenwerking
in Zuidoost-Azië
Manilla, Filippijnen, 25 juli 1998**

De Regering van Brunei Darussalam
De Regering van het Koninkrijk Cambodja
De Regering van de Republiek Indonesië
De Regering van de Democratische Volksrepubliek Laos
De Regering van Maleisië
De Regering van de Unie van Myanmar
De Regering van de Republiek der Filippijnen
De Regering van de Republiek Singapore
De Regering van het Koninkrijk Thailand
De Regering van de Socialistische Republiek Vietnam
De Regering van Papoea-Nieuw-Guinea

hierna de "Hoge Verdragsluitende Partijen" genoemd,

VERLANGEND naar passende bevordering van de samenwerking met alle vredelievende landen, zowel binnen als buiten Zuidoost-Azië, en meer bepaald met de nabuurlanden in de regio Zuidoost-Azië,

OVERWEGEND punt 5 van de preambule van het Verdrag van Vriendschap en Samenwerking in Zuidoost-Azië, gedaan te Denpasar, Bali, op 24 februari 1976 (hierna "het Verdrag van Vriendschap" genoemd), waarin erop wordt gewezen dat alle vredelievende landen moeten samenwerken, zowel binnen als buiten Zuidoost-Azië, voor de bevordering van de wereldvrede, voor stabiliteit en harmonie,

KOMEN HIERBIJ HET VOLGENDE OVEREEN:

Artikel 1

Artikel 18, lid 3, van het Verdrag van Vriendschap wordt als volgt gewijzigd:

“Landen buiten Zuidoost-Azië kunnen ook toetreden tot dit verdrag, mits de instemming wordt verkregen van alle landen in Zuidoost-Azië, namelijk: het Sultanaat Brunei-Darussalam, het Koninkrijk Cambodja, de Republiek Indonesië, de Democratische Volksrepubliek Laos, Maleisië, de Unie van Myanmar, de Republiek der Filippijnen, de Republiek Singapore, het Koninkrijk Thailand en de Socialistische Republiek Vietnam.”

Artikel 2

Dit protocol dient te worden geratificeerd en wordt van kracht op de datum waarop het laatste ratificatie-instrument door de Hoge Verdragsluitende Partijen is nedergelegd.

GEDAAN te Manilla, op vijftiengentig juli van het jaar negentienhonderd achtennegentig.

**Derde Protocol tot wijziging van het Verdrag van Vriendschap en Samenwerking in
Zuidoost-Azië
Hanoi, Vietnam, 23 juli 2010**

Brunei Darussalam
Het Koninkrijk Cambodja
De Republiek Indonesië
De Democratische Volksrepubliek Laos
Maleisië
De Unie van Myanmar
De Republiek der Filippijnen
De Republiek Singapore
Het Koninkrijk Thailand
De Socialistische Republiek Vietnam
Het Gemenebest Australië
De Volksrepubliek Bangladesh
De Volksrepubliek China
De Democratische Volksrepubliek Korea
De Franse Republiek
De Republiek India
Japan
Mongolië
Nieuw-Zeeland
De Islamitische Republiek Pakistan
Papoea-Nieuw-Guinea
De Republiek Korea
De Russische Federatie
De Democratische Socialistische Republiek Sri Lanka
De Democratische Republiek Oost-Timor
De Republiek Turkije
De Verenigde Staten van Amerika

hierna de "Hoge Verdragsluitende Partijen" genoemd,

VERLANGEND naar passende bevordering van de samenwerking met alle vredelievende landen, zowel binnen als buiten Zuidoost-Azië, en meer bepaald met de buurlanden in de regio Zuidoost-Azië, alsook met regionale organisaties waarvan de leden uitsluitend soevereine staten zijn,

OVERWEGEND punt 5 van de preambule van het Verdrag van Vriendschap en Samenwerking in Zuidoost-Azië, gedaan te Denpasar, Bali, op 24 februari 1976 (hierna "het Verdrag van Vriendschap" genoemd), waarin erop wordt gewezen dat alle vredelievende landen moeten samenwerken, zowel binnen als buiten Zuidoost-Azië, voor

de bevordering van de wereldvrede, voor stabiliteit en harmonie,

KOMEN HIERBIJ HET VOLGENDE OVEREEN:

Artikel 1

Artikel 18, lid 3, van het Verdrag van Vriendschap wordt als volgt gewijzigd:

“Landen buiten Zuidoost-Azië en regionale organisaties waarvan de leden uitsluitend soevereine staten zijn, kunnen ook toetreden tot dit verdrag, mits de instemming wordt verkregen van alle landen in Zuidoost-Azië, namelijk: het Sultanaat Brunei-Darussalam, het Koninkrijk Cambodja, de Republiek Indonesië, de Democratische Volksrepubliek Laos, Maleisië, de Unie van Myanmar, de Republiek der Filippijnen, de Republiek Singapore, het Koninkrijk Thailand en de Socialistische Republiek Vietnam.”

Artikel 2

Artikel 14, lid 2, van het Verdrag van Vriendschap wordt als volgt gewijzigd:

“Dit artikel is echter slechts dan van toepassing op een Hoge Verdragsluitende Partij, indien deze Hoge Verdragsluitende Partij rechtstreeks is betrokken bij het geschil dat door regionale procedures moet worden beslecht.”

Artikel 3

Dit protocol dient te worden geratificeerd en wordt van kracht op de datum waarop het laatste ratificatie-instrument door de Hoge Verdragsluitende Partijen is nedergelegd.

GEDAAN te Hanoi, Vietnam, op drieëntwintig juli van het jaar tweeduizend en tien, in één enkel exemplaar in de Engelse taal.

**Toetredingsinstrument voor de toetreding van de Europese Unie tot het Verdrag
van Vriendschap en Samenwerking in Zuidoost-Azië**

OVERWEGENDE DAT het Verdrag van Vriendschap en Samenwerking in Zuidoost-Azië, dat op 24 februari 1976 te Bali, Indonesië, werd ondertekend, is gewijzigd door het eerste, tweede en derde protocol tot wijziging van het verdrag, die respectievelijk op 15 december 1987, 25 juli 1998 en 23 juli 2010 werden ondertekend,

OVERWEGENDE DAT bij artikel 18, lid 3, van voornoemd verdrag, als gewijzigd bij artikel 1 van voornoemd derde protocol, is bepaald dat regionale organisaties waarvan de leden uitsluitend soevereine staten zijn, ook kunnen toetreden tot dit verdrag, mits de instemming wordt verkregen van alle landen in Zuidoost-Azië, namelijk: het Sultanaat Brunei-Darussalam, het Koninkrijk Cambodja, de Republiek Indonesië, de Democratische Volksrepubliek Laos, Maleisië, de Unie van Myanmar, de Republiek der Filippijnen, de Republiek Singapore, het Koninkrijk Thailand en de Socialistische Republiek Vietnam,

OVERWEGENDE DAT de minister van Buitenlandse Zaken van Finland en het lid van de Europese Commissie dat verantwoordelijk is voor Buitenlandse Betrekkingen en het Europese nabuurschapsbeleid bij brief van 7 december 2006 een verzoek tot toetreding van de Europese Unie tot het verdrag hebben ingediend,

OVERWEGENDE DAT de landen van Zuidoost-Azië hebben ingestemd met de toetreding van de Europese Unie tot het verdrag,

treedt de Europese Unie bij dezen toe tot het Verdrag van Vriendschap en Samenwerking in Zuidoost-Azië met ingang van de datum van nederlegging van dit instrument.

TEN BLIJKE WAARVAN dit toetredingsinstrument werd ondertekend door [TITEL].

GEDAAN te [plaats], [land], op [dag] [maand] van het jaar tweeduizend en [xxx].

Voor de Europese Unie